

den Maade, den blev læst op, kunde have været en Del bedre; og det, der kunde have gjort Foredraget bedre, var, om der var lagt Tryk paa de Steder, hvorpaa det kommer an. Og det Punkt, det kommer an paa, er i Grunden Konkurrencen ude fra. Men Konkurrencen ude fra rammes saa sandelig i meget ringe Grad ved at nedsætte Skattesatserne. Konkurrencen ude fra kan kun reelt medarbejdes ved at forhøje Beskyttelsen — kaldet det for mig, hvad De vil —, men altsaa ved at vanskeliggøre, at Varer ude fra kommer ind. Det er det, man skal lægge Vægten paa, og det har det konservative Folkeparti erklæret sig villigt til at gøre. Jeg forstaaer det ærede Medlems Udtalelser saaledes, at Socialdemokratiet ogsaa er villigt dertil; bliver det ikke modsagt, har jeg vel Lov til at antage, at jeg har forstaaet det ærede Medlem rigtigt. Er dette Tilfældet, vil det være meget glædeligt, idet Socialdemokratiet da efter min Mening er gaaet over til paa dette for Industrien meget vigtige Punkt at indtage det samme Standpunkt, som det konservative Parti altid har indtaget, nemlig dette, at give Industrien en rimelig Beskyttelse, afpasset efter Kravene, som de nu kunde være til forskellig Tid.

Wilmann: Efter hvad Ordføreren (Jensen [Klejs]) har udtalt, er det jo Hensigten, naar Debatten er sluttet, at trække Flertallets Ændringsforslag tilbage. Der vil da altsaa kun foreligge et Ændringsforslag, nemlig det, som er stillet af Mindretallet, og som er i den nøjeste Overensstemmelse med, hvad alle indenfor det paa-gældende Erhverv ønsker. Jeg vil bede alle, som vil støtte Erhvervene, om at stemme for dette Forslag. — Til det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelse om at lukke os inde i en Kasse herhjemme vil jeg gerne sige, at med Hensyn til dette Spørgsmaal er jeg enig i de Betragtninger, som den ærede Ordfører gjorde gældende. Men jeg synes samtidig, at der fra Venstres Side har lydt en meget kraftig Udtalelse til de Konservative om, at de ikke maa vente at faa deres Ønsker om Toldbeskyttelse opfyldt.

Korsgaard: Jeg ønsker at protestere mod, at dette, at man stemmer imod det af Mindretallet stillede Ændringsforslag, med Rette skulde kunne udlægges paa den Maade, at vi ikke vil støtte Industrien. For det er jo netop det, vi vil, og vi siger det, vi vil. Men de Herrer vil give Beskyttelse, de vil blot ikke kalde det Beskyttelse. De vil, som Strudsen, stikke Hovedet i Busken

og ikke se, hvad det egentlig er, de gør. Vi derimod ønsker at kæmpe i denne Sag med aabent Visir, for man kan ikke støtte Industrien paa anden Maade end ved noget, der er Beskyttelse.

Wilmann: Jeg synes, at hvis der i denne Situation er nogen, som spiller Strudsens Rolle, er det det ærede Medlem Hr. Korsgaard.

Hans Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Korsgaards sidste Bemærkning er ganske ved Siden af det, vi taler om her. Han siger, at det er ham, der vil imødekomme Industrien og ikke os andre. Men Forholdet er det, at netop de Forslag, som Industrien har stillet, har vi optaget her i Salen; det er dem, man om et Øjeblik skal stemme om, og dem vil det ærede Medlem jo stemme imod. Det kalder han at hjælpe Industrien! Jeg finder nu, det er noget ganske andet. Saa siger det ærede Medlem, at i hans Ændringsforslag indeholdes der en Lempelse af Tobaksbeskatningen. Efter min Formening indeholder det nu en Forhøjelse. Jeg har paavist, at alle de mest gangbare Cigarer vil faa en Forhøjelse, ja, der vil endogsaa indtræde en Fordobling af Skatten for enkelte Cigarer efter det af Flertallet stillede Ændringsforslag; dette er fuldstændig imod, hvad Fabrikkerne ønsker, idet de netop fremhæver, at det, de først og fremmest ønsker, er en Lempelse af Skatteforholdene, saaledes at Varerne bliver billigere.

Vedrørende Frihandel og Toldbeskyttelse skal jeg ikke sige noget. Det forekommer mig, at det er et Spørgsmaal, som der ikke er nogen Grund til at opholde sig ved, saa længe Samfundet er, som det er i Øjeblikket. For at man skal kunne tale om Frihandel og Toldbeskyttelse, maa der være nogenlunde normale økonomiske Forhold i Verden, men vi lever i et Samfund, hvor alle økonomiske Forhold er bragte ud af Lave; netop fordi der er saa stor en Forskel paa Pengenes Kurs; og det mener jeg maa være afgørende for, hvilke Foranstaltninger man kan træffe, naar man taler om at hjælpe Industrien.

Endelig skal jeg til det ærede Medlem af Erhvervspartiet sige, at dette Parti har været som en dikkende Lammehale paa Regeringen, lige fra vi fik denne Regering og til nu. Nu vender de pludselig Bøtten og gaar imod Regeringen, og jeg skimter en partipolitisk Manøvre deri. Nu tror de, der er en lille Chance for at komme det konservative Folkeparti til Livs i dette Spørgsmaal. Jeg siger, at det er os uden Betydning, om de følger os eller ikke i dette